

SZILÁGY SOMLYÓ

MEGJELENIK HETENKÉNT

Előfizetési díj

Egy évre 10 Pengő, 1/2 évre 5 Pengő, 1/4 évre 2-50 P.
számonként 20 fillér.

Társadalmi és politikai hetilap

Hirdetések díjai:

Hivatalos hirdetések félhasábig 10 Pengő,
nyilttér soronként 50 fill. Álláskeresők hirdetése 1 P

A szebb jövő

hasadásának virradni készülő, nehéz éjszakáját még feketén sötétlő felhők borítják felettünk.

A Hajnalacsillagnak földünkre siető sugarai még álmosan pislákolnak felénk. Fénykarjai még csak haloványan nyujtogatják ki néha ujjukat a felhők szét szakadni készülő, borus palástjai alól.

A lassan derengő reggel előtt még sűrű felhőoszlop gomolyog az égen, amelynek vajdó méhében titkosan kuszik a jövő, rejtőzve bujkál a holnapi élet.

Benne lappang, születésre vár egyrégóta várt szebb, igazabb, emberhez méltóbb kor békésebb gyümölcse.

S amíg a lelkek órája titokzatosan veri a sejtelmes tizenkettőt, míg a Föld a maga iszonyatos erejével, mérhetetlen nagyságával a felvirradó új nap első órájában „jobb oldalára” fordul, messze taszítva magát a tegnapot, a hajnali fény első nyílásában már ott virraszt talpig vasruhában a harcos magyar honvéd, ott küzd az ujjaszületést váró harcmész vérrel szentelt területén. De ugyancsak ott találja az új reggel pirkadó köszöntése majd a magyar társadalom ébredni tudó és akaró testi és szellemi munkáit is felvértezten, megacélozottan a tulfeszített munka fárasztó lázában.

Nyugodt tekintettel, bátran várjuk az új idők hajnalhasadását e végítélettel is felérő reggeli szélvihar mennydörgéseiben, amely a népekre végzetes háború minden szörnyűségével, minden emberi jó érzéséből kivetkőzött emberfuriáival akadályként áll az új európai fénysugár özőnének kiáradni akarásának útjában.

Pedig az ellenállhatatlan erővel rohanó új idők kerekének megfogásához, megállításhoz, a brit alvilág minden technikai felkészültsége, minden orvul romboló ereje is kicsike! A népek, a nemzetek szebb, jobb jövőjének eljövételét nem lehet megakadályozni, mert sorsunkat mégis csak magasabb Eszme irányítja.

Sőt még az is szent meggyőződésünk, hogy ezt sokáig sem lehet már késleltetni sem.

A reggelbe szökkenő új Nap sugarainak előragyogását nem lehet többé légi haramiákkal megállíttatni. De a politikai cselszövések hazudozásával sem lehet egy, a szívekből fakadó eszmeáramlatot elsikkasztani.

Lehet valakinek még ma is olyan méretű birodalma, amelyben a Nap sohasem nyugszik le, de a felette ráragyogó Égitest pályáját, az átvonuló felhők útjait, a szellemi élet fejlődő irány-

vonatát nem lehet uralom alá hajtani.

Éppen így nem lehet a fiatalodó nemzetek virágzását sem a gyújtóbombák és rombolóeszmék lehulló ezreivel elpusztítani.

E háború végére s az új világ megszületésére el kell tűnnie minden olyan tünetnek, amely a múlt évtizedek alatt magába hordozta a társadalom bomlasztó, liberális miazmáit, mótelyezve a szellemiség haladását, útját állva az igazabb magyarélet kialakulásának.

Kikerül végre erkölcsi világrendünk tárházából úgy anyagi, mint szellemi vonatkozásában az a tudóveszes termék, amely csak rombolni tudott és választó falat emelni magyar és magyar közé.

Kiküszöbölte a kormányzat bölcsesége a lélekmérgező irodalmat, sajtót, zeneműveltséget, divatvezetést, stb., amelyek szerzői milliókat harácsolnak össze, míg a tiszta magyar közműve-

lődés harcosai csak közkatonák maradtak kevés kivétellel s jóformán ők csak a morzákat szedhették össze kosaraikba.

De boldogan hisszük, hogy mikorra a sóvárogva várt látóhatárunkon felragyog a hajnal az új Nap első sugárkövetének pirosodó biborában, a hatalmas tűzkorongból ránk mosolygó élet az új európai rend megtisztult érceinek színére vetíti majd a béke boldog fényességét, amelynek lélekaranyai az izzási fokon is tulfűtött kohókban vették le salakruháikat s tudjuk, hogy minket magyarokat is ott fog találni a hálaadó istentisztelet ünnepi áhitatában, hogy az Ur trónusához felszálló imádság lajtorjaként kösse össze az Eget a földünkkel, amikor a drága, régen áhított, boldog béke hajnalán egymásra talált ez a sokat szenvedő, vérző magyar nemzet!

Fügedi Péter.

Hőseink emlékének megünneplése

Szilágysomlyó város hazafias társadalma a mai idők komolyságához illően, kegyeletes megemlékezéssel áldozott az első és a mostan dúló világháborúban elesett hőseinek.

Az istentisztelet után a Báthori várkertben levő hősi emlékműhöz vonult a közönség, amelynek keretében ott voltak a katonai, a városi hatóságok, az összes testületek, intézmények, iskolák vezetői, a tűzharcosok, stb., stb.

A Hiszekegy elnéklése után dr. Hauler Pál esperesplebános mondott ünnepi beszédet, méltatva a nap jelentőségét, amely nem ünnepi nap, de nem is gyászos emlékezés a hősekre hanem magasztos eggyéolvadás a nemzettel az áldozathozatal fényében.

Érdemes volt-e vajjon, hőseinknek életadó áldozatuk meghozatala, kérdi.

Mert, ha csak hatalmi versengésről, gyűlöletről lett volna és volna e nagy világháborúban is szó, nem lett volna érdemes egy magyar katona szívéből is kifolynia a vérnek.

Ez a harc azonban több mindennél. Egy új világ van kialakulóban, mert a liberális kor eltűnt, felváltja egy szebb, nemesebb gondolkodású világ. Hogy milyen lesz ez? Nem aranyat, ezüstöt és kegyeket fog osztogatni, de megadja itt minden magyarnak a lehetőséget, hogy ne vándoroljon ki külföldre, mert családját itt is fel tudja ezután nevelni tisztességesen.

Addig, amíg a magyar honvédek most is hősként állanak a Kárpátok bejáratainál, mint az a 300 vitéz a Thermopylei szorosban, míg csak egy

magyar katona kezében fegyver lesz, nem félünk. Különösen nem akkor, ha a külső frontot belsőleg is támogatjuk. Azért szánják itt meg a visszahuzódás, a suttogás, amely dolgok beteggétették társadalmunkat.

Az idegen eszme ugyanis megmételezte ezt a népet és betegen fektet, mint a bibliai Jób, aki a szemétdombon ülve vakargatta sebeit.

A magyar nép is ilyen szemétdombra volt taszítva, de sebei már gyógyulóban vannak.

A hősök napjának mindig pünkösdkor kellene lennie, hogy ez az ünnepi tűz, amely az égből szállott alá, eméssze meg a szennyet és tegyen minden gondolatot tisztává, nemessé bennünk s akkor ezt a hősi nemzetet az angolok pusztító réme sem tudja elpusztítani.

A nagyhatású beszéd után Szenczy Károly műegyetemi hallgató szavalt el Sajó Sándor: Magyarnak lenni c. versét ritkán hallható, mély átérzéssel.

Végül a városi katonai parancsnok és dr. Udvarý József polgármester megkoszorúzták a hősi emlékművet, a bajtársi szeretet, illetve a város soha el nem múló szeretetének jegyében.

A Himnusz elnéklése után a díszfelvonulással fejeződött be az ünnep.

A 79 hős nevének aranybetűi pedig ott ragyognak a nyári Nap sugarainak ráeső fényében a márványkölapjaiban, éppen úgy, mint ahogy örök felejtetlenségben tündökölnék emlékeik szívünkben és a történelem időálló hasábjain.

Levente!

Népünk szemefénye, jövődönk záloga, a magyar levente! Kire volnánk büszkék, hanem reátok, kiket szeretnénk, ha nem titeket, kikért agódnánk, ha nem értetek! Kie minden gondunk, ha nem a tietek, kik egyszer nyomdokunkba léptek, átveszitek örökségeket a magyar élettérnek minden vonalán.

Seregszemlére gyűltök leventék, lássák az édesanyák, nem hiába volt annyi aggodás, gond, virrasztás, nélkülözés értetek! Ép testben ép lelkű fiak legyen édesanyák Istentől legszebb jutalmatok. Lehet e büszkébb bármi másra az édesanya, mint éptestű, éplelkű levente fiára.

Édesapák, lássátok meg levente-fiatokban a magyar élet küzdő, harcos örökösét, lássátok meg a jövődönk honvédét s ti Galicia, Doberdó, Szerbia, Ukrajna harcterein küzdő apák, legyetek büszkék levente fiaitokra!

A tiálatok megszentelt, vérrel, verítékekkel öntözött vitézi élet, fegyver nem marad méltatlan utódokra.

Légy boldog hazám ifjúsága s fogadd meg a levente-törvény parancsát, teljesítsd kötelességed Istennel, hazáddal, fajtáddal szemben.

Légy boldog hazám ifjúsága, mert rólatok gondoskodik a jelen, emberebb embert, becsületesebb, emberszeretőbb, boldogabb embert faragnak belőled!

Értsd meg az idők szavát, hogy neked többet, nagyobb, merészebbet kell vállalnod mint apáidnak, mert ma többet, nehezebbet követel az élet.

Leventék, kicsiny katonák! Néha nélkülözve, néha rongyosan, néha keservesen jártatok foglalkozásra, talán zugolódva, értetlenül végeztétek munkátok, jusson eszetekbe a mai napon: ez a hivatás, ez az élet parancsa, ez az, amiért élünk, ez az, ami beteljesíti életünk. Az élet nem nagy dolgok sorozata. Apró miértek, tüszurások, fájó érzések és szenvedések láncolata. De minden szenvedésért, küzdelemért kárpótol az élet, ha egy pillanatra is boldoggá tesz, hogy erőt merítsünk az élet további küzdelmére! Ez a nap is legyen boldog az életetekben, hogy a számonkérés és helytállás, Isten legszebb templomában, a természetben zajlik le.

Hajoljatok meg ma gyermeki tiszta szívvel a Mindenható előtt, szálljon gyermeki imátok hazátok, fajtátok boldogulásáért. Szálljon éneketek a győzelemért, szálljon a sok-sok szenvedő, küzdő honvédért. A ti gyermeki lelkeitek imája talán kedvesebb lesz, talán jobb meghallgatásra talál Istennél, mint a sárral, bűnnel festett felnőtteké! Imádkozz magyar levente, hogy könnyűnek ne találtsunk, imádkozz, hogy dolgozhass igaz szívvel, becsülettel Magyarorszáért!

Járj nyitott szemmel levente s ha ma nem versenyeztél, gyuljon meg benned a verseny tüze, ha ma tétlenül nézted mások küzdelmét s holnap állj be a sorba!

Leventék, jövődönk záloga büszkén

nézünk reátok, mert miénk a gondotok s tietek lesz a gondunk. Sohase felejtsetek, egy ország néz felétek reménykedve, egy ország boldogabb jövődjének vagytok várományosai.

Zárt sorotokban a magyar élet dobban s bajtársi szívetekben az eggyé forrt magyar élet diadala zendül, véretekben az eggyüvértartozás tüze ég!

Hajrá leventék! Tietek a jövő. Hajrá a győzelemért. Hajrá az új Magyarorszáért!

Isten, nemzet és Haza legyen vezérlőcsillagotok, szégyent ne hozzatok reá, harcoljátok ki a „Szebb Jövőt”!

A képzelőtehetség

színes, tarka szírványokat szokott festeni a lelkek egére.

Ezek a fényegyütthetők sokakat elringatnak egy bájos, emberi szemekkel sohasem látható tündéri világba, ahol mesebeli képek ragyognak le reánk a márványpaloták színes falairól.

És milyen jó lenne, ha ez az álomnak is beillő, elringató illúzió sohasem találkozna a rideg felébredéssel, amit a bölcsel tudomány egyszerűen valóságnak nevez.

Valahogy így voltunk mi is, amikor megindult előttünk ez újabb fajta népacsoportosítás, hogy ne mondjuk: népvándorlás és előttünk eddig soha még nem jelenő és látható valóságban feltűnt a kincs, az ércnek és ruhaneműnek értékes aránya, mesés kincshalmaz, amely gondosan zárva volt mindig a gojszemek előtt.

De sajnos, mihelyt napvilágra jött, illetve kellett jönnie a csakugyan mesebe illő ingóságok pazar felhalmozódásaiban levő készletek szírvány csecsebecséinek, a róluk kiáradó sugár ereje megvakította a mi egyszerűbb színek látásához szokott szemünket.

Legyünk csak őszinték! Így, vagy úgy, ebben, vagy abban. Eddig, vagy addig. Amiórt a zsidókat szidtuk eddig, nevezetesen a jogtalan, vagy legalábbis könnyed vagyonszerzésért, magunk estünk belé.

Tisztelet a kivételnek!

A képzelőtehetségnek más szinképlete az üres elmélkedés, amely ráérő óráiban azzal viaskodik önmagában, hogy vajon, mi is történik ezekkel a dolgokkal?

Itt marad-e, nekünk, vagy tovaviszik? Van aki, szétoztásról, árverésről susog, van olyan is, aki a bombakárosultaknak adná az egészséget, de akad ember, aki úgy tudja, hogy abból szegény ember nem kap, azt majd elintézik az urak, szétoztva maguk közt!

Hát mindenképpen le kell szögezni először is azt, hogy ez nem a szegények, nem is az uraké, hanem a magyar állam-kincstáré. Az egész magyar nemzeti közösségé. Hogy a sorsuk mi lesz, azt még senki sem tudja. Maga a városi vezetőség sem!

Várja ki tehát a kormány rendelkezéseit minden emberfia. Hiszen még az összesítés is hiányzik. Arról is tájékoztatjuk majd rövidesen olvasóinkat. Addig csupán türelmet kérünk és igazságos ítéletet, különösen a tisztakezűségben. Mert addig, míg ezek a holmik szabadon voltak, a kezekben, vagy már zároltattak, nem igen volt, vagy legalább is csak kevés gyanúsítás. Mióta pedig hivatalos kezekben vannak összesítés alatt, se vége, se hossza a gyanúsításoknak.

Ukrán virágok a Magura tövében.

Valahol messze Keleten, a Dnyeper hömpölygő hullámainak partján van a hazájuk.

Ott pattantak ki a magvak az édes anyaföld könnypermetezte talajából. Ott szöktek szárba a vérző orosz rónán, az ukrán ég alatt.

Tövük nem érezhette talán egy pillanatra sem a rögök szeretetét. Ugy nőttek ki a földből, mint mezőn a vadvirágok. Sziromleveleik pompája nem igen fürödhetett a szülői ház gondos fénykörében. Színes ágaira nem ragyoghatott a jó Isten lemosolygó szeme, elfődte előlük a kisugárzó tüzet és jó-ságot a gyűlölet felhője. Nem áztatta virágzó rózsáikat a tavaszodó évek életető esőcsepp harmatja. Nem is mutogatták meg talán magukat a szeliden átfutó báránnyelűcskék bodros ruháinak. Valószínű, hogy csak a hidegséget hordozó pára-képződések vonultak el felettük, amelyek telítettsége mindannyiszor jeget zuditott a végtelen rónaság szelid rózsáira.

S most, hogy a katáng és ökörfarkkóró növénytestvéreik piros vérrel akarták tövüket meglocsolni és fiatal élethajtásukba a maszlagos nadragulya elveit akarták oltani, kiszakadtak inkább gyökerestől a rögökből, s az európai kultúra harcos kertészeire bízta magukat.

Igy kerültek ide!

S itt vannak most a Magura aljában tizenketten, ukrán lányvirágok.

Szomorú száraik félénken fonódnak egymásba és simulnak össze a messze idegenben.

Egyszer volt, hol nem volt, — így kezdik a bánatos virágmesét a susogó sziromlevelek — volt egy boldog ország, ahol régen még az ártatlan, fehér virágokat elfojtotta a vörös pipacs magja, a gyűlöletet termő virága elhomályosított mindent, ami azelőtt szent volt, kiirtotta a szeretetet, megölte a boldogság vágyait.

Mikor pedig egyszer ennek az eszmének felszámolására odaért az európai levegő életető ereje, emberiessege, kinyilottak egyszerre a becsukódott szirmok és boldogan szívták magukba az új életre fakasztó, lelki oxigént.

S inkább otthagytak mindent, semmint az újra visszajött gyűlölet tüze felégesse piros fénycsóvaival az ukrán mezőségben őket, ahol kinyilottak.

Itt fogják majd ápolni egyrészt a sebesült szabadtókat, másrészt, — lelki legmélyén — hazájuk szebb, békésebb, fehér jövődjének magasztos gondolatát.

**Egy
összecsukható
vaságy
megvételre kerestetik.**

Cím: Szilágysomlyó, Mester utca 3.

A VÖRÖS DIKTÁTOR.

I. Fejezet.

Amelyből megtudhatjuk, ki nevezte el a tifliszi csizmadia mester fiát Sztalinnak, miért csapták ki a szemináriumból, milyen pénzforszárai voltak az orosz kommunista pártnak.

Ki hajlandó a párt érdekében aljas dolgokat is elkövetni?

Ezt a kérdést Lenin tette fel 1907-ben, a bolsevik párt egy titkos pétérvári kongresszusán, amikor sikerült a cári rendőrség éberségét kijátszva, az emigrációból néhány napra hazalopózni.

Szögletesarcu, lógó, feketebajuszu ember lépett elő. Szurós szemében mindenre képes indulat látszott s szöges kozáksizmája alatt megnyikkant a föld.

— Bármire hajlandó vagyok — mondotta megfontoltan.

Lenin mosolygott.

— Nagy dolgokról van szó. Eddig nem ismertelek. Tettél már valamit: amivel bizalmat kelthetsz magad iránt?

A kérdezettnek durva röhögés buggyant ki a száján.

— Igen. Kérdezősködj az elvtársak között Kobáról. En vagyok. Tizenhétéves koromban kicsaptak a tifliszi papi szemináriumból kommunista iratok terjesztése miatt. A társaim, akik velem együtt olvasták a te könyveidet, azt hitték, hogy ép bőrrel menekülnek. De én elárultam őket. Tizenhét kispapot szereztem ezzel a pártnak.

Lenin összeráncolta szemöldökét.

— Az árulás valóban a legaljasabb dolog. De lehet, hogy neked volt igazad és ha erre is képes voltál, lehet, hogy te leszel az a mindenre elszánt acélember, akire a pártnak szüksége van.

Leninnek igaza volt. Sztalin — ami magyarul acélembert jelent — ma még milliók élete és százmilliók szenvedése árán a Szovjet korlátlan diktátora. Hatalma nagyobb, mint a legfélelmetesebb cároké volt.

A georgiai Gori városából indult el 1879-ben Dsugasvili József élete. Apja, a csizmadiamester, rövidesen Georgia fővárosába, Tifliszbe költözött. Fiát az ottani népiskolába iratta be. A gyerek azonban tanulás helyett jobban kedvelte a csavargást. Verekedős, erőszakos természete hamarosan közismert lett s az utcagyermek között a Zozo becenevet kapta.

A georgiai nép földrajzilag Európa és Ázsia határán áll, de lélekben és kultúrában csaknem egészen ázsiai. Harcos és brutális fajta, sok lelki tunyasággal és nagyfokú urhatnámsággal. Életének jórészét az utcán tölti. Van a tifliszi utcának egy különleges típusa: a kintó. A kintó afféle csirkefogót jelent, aki zsebmetező és kocsmáénekes, pletykahordó és irástudó az analfabéták nagy száma között. Alvóhelye az utca, étele és itala az, amit apró utonállásokkal szerez, vagy hirhordásaiért és humoros előadásaiért a kocsmákban mulatozó társaságoktól kap. Kintónak lenni minden tifliszi utcagyerek legfőbb álma és törekvése. Mert a kintók, mint igazi exkluzív társaság, zárt kasztot alkotnak és nehezen vesznek be új embert maguk közé. Dsugasvili Zozónak sikerült. Amikor 14 éves korára felcseperedett, néhány komolyabb verekedés után — amelyben a csizmászárból előrántott georgiai kés is szerepet kapott — betörte magát a kintók kasztjába. Ez volt a vörös diktátor pályájának első állomása.

Az öreg csizmadia sehogysem tudott megbékülni fia életével. Urat akart belőle nevelni mindenáron. A boltját felkereső előkelőségek körében addig talpalt, míg sikerült fiát a tifliszi papi szemináriumba felvételni.

A fiu nem szívesen ment és sohasem végezte el az iskolát. Tanulmányában lassan haladt s hamarosan összeköttetésbe került a komunistákkal. Propagandairatokat olvasott és terjesztett. Három évig folytatta ezt az életet, míg a vezetőség rájött és kicsapta a szemináriumból. Ő pedig elárulta és magával rántotta barátait.

A szemináriumból való kicsapás után kezdődött Sztalin forradalmi munkája. Hamis neven bujkálva, többször elítélve és megszököve, a legváltozatosabb cselekmények tarkítják életét. Az első lépéseket a tifliszi kommunistapártban tette meg. Ott kapta a Koba nevet és csak később Lenin kijelentése alapján kezdték Sztalinnak hívni. Már 1901-ben kiadták ellene Tifliszben az elfogatóparancsot, de sikerült elmenekülnie. Batumba ment, ahol befurakodott az alajfinomító munkásai közé és folytatta tevékenységét, 1902-ben utcai tüntetésnél elfogták és Szibériába deportálták. Egy év múlva megszökött.

A földalatti szervezkedés 1907-ben már egész Oroszországot behálózta. A georgiai kommunistapárt állandó összeköttetést tartott fenn a pétérvári központtal és a külföldre emigrált vezérekkel. Éjszakai összejöveteleket tartottak, titkos nyomdákat szerveztek, új kommunistasejteket építettek ki. Nagyiparosoktól, földbirtokosoktól, írótól kaptak pénzt a párt céljaira. Mikor aztán ez a forrás kevésnek bizonyult, Krassin, a párt kincstárnoka arra az ötletre jutott, hogy a bolsevisták kössenek gazdag házasságokat és a hozományt szolgáltatassák be a pártkasszába. Az üzlet megindult, de rövidesen kátyuba jutott. Egyik párttag megtagadta a hozomány átadását. Halálos fenyegetéssel kényszerítették rá, de ugyanakkor Lenin utasítására beszüntették a házasságközvetítést és új jövedelmezőbb módszert találtak.

(Folyt. köv.)

Otthagytá félkezét.

A Magura tövéből kiint a sörös keze egy büszke magyar ifjú, hogy lángoló hazaszeretetének lelkesedésével ő is részt vegyen abban a nagy keresztes hadjáratban, amelyet drága nemzete folytat a keleti rém ellen.

S Bulyovszky István, tart. zászlós, a Nemzeti Bank zilahi fiókjának tisztviselője, már rohan is csapatával előre, üzi, vágja az ellent, félelmet nem ismerő bátorságával. Hiszen ő már jól ismeri őket, az első hadjáratunkban is részt vett.

De most vágató rohamában meg kell állania, kiesik hősi kezéből a puská, összeesik a néma fájdalommal és lehanyatlott karjából elősugárzik meleg piros vére, amelynek rubint gyöngyei permetezve hullanak a lengyel rögökre.

Még korágyán, az elvesztett egyik karjának égő seblázában is keresi bajtársait, lelkesít, küldi előre őket, kergeti élükön gyilkosait.

Álmában pedig kiül arcára az átviharzott csaták győzelmes, ujjongó boldogsága s nem is sejteti véle, hogy az ujjá épülő Magyarországért vívott hősi ütközetben otthagytá reményteljes ifjúságának támasztó oszlopát, a félkezét.

4 középiskolát végzett fiu

tanulónak felvételik

Cím: Bőrközpont Horthy Miklós u. 14. sz.

Rágalmazók, figyelem!

Egy névtelen levél megvádolta a Szilágyosomlyóval szomszédos egyik népiskola tanítótestületének tagjait, hogy nem tesznek eleget kötelességüknek. Az igazság ezzel szemben ez: A szóalatti tanítótestület tiz tagja közül hatan helyben laknak, négyen pedig főigazgatói engedéllyel a társasgépkocsin naponta járnak ki és be, mert férjeik Szilágyosomlyón töltenek be tisztviselői állást. Rendesebb dolog lenne természetesen, hogy ne a városban, hanem künn lakjanak, ahonnan a férj járna be naponta hivatalba, de bárki bizonyíthatja, hogy a falun nem kapnak lakást. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy tanterem sincs elég. Így azután öt tanteremben dolgozik tiz tanerő s a fél-napos tanítás mellett lehetővé válik olyan beosztás, hogy a városból bejáró tanerők tanítási félnap megkezdésére kellő időben kiérkezzenek. Egészséges dolog ez? Bizonyára nem, mert ha a gépkocsi menetrendjében változás történik, elég hosszú utat kell megtenniük gyalog, jó és rossz időben. De az sem áll, hogy ezek a tanerők „lopják az állam pénzét”, amint a feljelentés állította, mert tanításukat rendszeresen elvégzik, habár az nekik nagyobb fáradságukba kerül, mint hogyha helyben laktának. Igaz, évközben betegségek is voltak. A Somlyón lakók közül egy 4 hétig, a helyben lakók közül is egy 6 hétig, egy másik tanerő pedig visszaesés miatti megszakitással 9 hétig volt betegszabadságon és ezek a helyettesítések annál több munkát adtak az esetlegesen meghosszabbított óraszámú dolgozó többi tanerőknek. Egyéb szabadságok nem voltak, de előfordult igazgatói engedéllyel három tanerő részéről egy-egy napos távollét, amikor még senki sem tudta, hogy az iskolaév március hó végével olyan hirtelen véget ér. Mit kifogásol tehát a névtelen feljelentő? Valami irigység bántja, melynek fullánkja égeti lelkét, de nem tudja kire és miért irigykedik. A tanítónőre, akinek otthon egy háztartás gondjait is vezetnie kell, vagy az édesanyára, akinek egyik kezében a könyv, irka, ceruza, míg másik kezét a bölcsőn nyugtatja? Lehet-e elhinni egy ilyen tanerőről, hogy kötelességét mulasztja? Nem szerencsétlenebb, nem volna boldogtalanabb, mint ő, mert senkinek, semminek, a társadalom kiesett tagjának kellene tekintenie magát. Ne vádaskodjunk és különösen ne névtelenül!

Székelytelepesek városunkban

A napokban érdekes vendégei voltak a városnak. Csikországi fiatalok látogattak el hozzánk, tizennégy jól megtermett székely atyafi. Feszült rajtuk a fehér harisnya, nyakukba akasztva ott volt az elmaradhatatlan szöttes tarisznya.

Eljöttek, hogy lássák leendő otthonukat. Mert a földmívelésügyi minisztérium kolozsvári kirendeltsége, a telepítési előkészületek haladása alapján, a közeli költözködést kilátásba helyezhette. Más vidékre költözni pedig nem lehet csak úgy vaktában. A Nyároska verőfényes oldalán nagy érdeklődéssel nézegették az épülő telepes házakat, a szépnek ígérkező szénatermést, a földet, melyből olyan kevés van messze Csikországból. Alkalmunk volt velük beszélgetni. Minden szavukban ott vibrált a kemény, elszánt akarat az új életre. Simogató tekintetük végig siklott a Magura környékén és mintha máris lendült volna munkára a hozzáértő, edzett kéz.

Mikor költöznek, kérdeztük tőlük. Jöni jönénk mi akár most is, de szénacsinálásra mindképpen el jövünk, volt a válasz. Mert a csiki ember azt tartja, hogy szén nélkül nincs gazdaság, állat. A gyermek csak felhányódik valahogy, de a jó marhát azt törődéssel növelik.

Ha valóra válik a telepítés, városunk életrevaló, nyílttekintetű magyarokkal, székelyekkel fog gazdagodni.

Az ellenséges röpcédulák a rendőrségnek beszolgáltatandók.

HIREK

Főmunkatárs: FÜGEDI PÉTER

— **Esküvő.** Székely István somlyógyörteleki ig. tanító és Halász Eleonora május 27-én d. u. 5 órakor esküdtek örök hűséget a selymesilosvai rk. templomban.

— **Lovagkeresztes kitüntetés** kapott a kardokkal Biró András somlyócsehi ig. tanító, tart. zászlós, aki egy évvel ezelőtt az oroszharctéren hősihalált halt.

— **Felhívjuk vidéki előfizetőinket**, hogy az 1944. évi esedékes előfizetési díjat a mellékelt befizetési lapon küldjék meg kiadóhivatalunknak, mert a lapot csak azoknak küldhetjük, akik előfizetésüket és hátralékaiakat is megküldik.

— **A levonték nem politizálhatnak**, a VK. miniszter rendelete értelmében. Nagyon helyeselnék ezt a rendeletet, mert ifjúságunknak sokkal szebb és nemesebb törekvései is vannak, mint a politizálás, ami fejlődő lelküket csak károsan befolyásolta eddig is.

— **Sport Egyesületekbe tömörülhetnek** a 14. életévüket betöltött középiskolás növendékek, mint ifjúsági, vagy mint levante ifjak, ha belépésüket az intézet igazgatósága tanulmányi eredményük alapján engedélyezi.

— **Tábori postaszámmal** újra lehet csomagot küldeni honvédeinknek, a régebben kiadott engedélyek alapján de nem romlandó és nem törékeny dolgokat.

— **A Lányok utja** c. levante leányok lapja első kiadása megjelent, amelyben az előszót vitéz nagybányai Horthy Istvánné írta. A kéthetenként megjelenő tartalmas újság előfizetési díja egy évre 8 P. Megrendelhető a Levante Hír Központ 10.270 sz. befizetési lapon.

— **Bombázták Bagost?** Május 30-ára virradó éjszakára 3 közepméretű bombát dobtak le ellenséges gépek Bagosra de csodálatosvéletlen folytán egy sem robbant fel.

— **A zsidóktól lefoglalt lakások** összeírása folyamatban van. Az igénybevétel feltételeit közölni fogjuk, mielőtt rendelet jön rá.

— **A leltározás eredményeiről** tájékoztatót fogunk hozni olvasóinknak, a munka teljes befejezése után.

— **A bombakárosultak javára 15.053.30 P-t.** adott Szilágysomlyó társadalma. Ebből az összegből azonban ki kell emelni azt a 10.000 P-t, amelyet a helyzet komolyságát mérlegeni tudó kereskedőink adtak össze. A cím összegben azonban nincs benne sok hivatal tisztviselőinek adománya, mert ezek hivatalfőnökei egyenesen Budapestre küldték az adakozást.

— **Felvétel a M. kir. Áll. Gyógypedagógiai Nevelőintézetbe.** Kolozsvár. Rákóczi u. 3 sz. Felvétetnek mindkét nembeli 6—12 éves korig szellemileg gyengén fejlett gyermekek, akik az elemi népiskolából kizáratták. Az intézet tanulóotthonnal van ellátva, ahol a növendékek szakszerű felügyelet, gondos nevelés és tanításban részesülnek. Szegénység esetében, úgy a tanítás, mint az ellátás ingyenes. Az 1944—45 iskolaiévre a felvételi kérvényeket július hó 15-ig kell beadni az intézet igazgatóságához. Felvilágosításokkal, felvételi nyomtatványokkal az intézet igazgatósága levélbeli megkeresésre, vagy személyes megkeresésnél készséggel szolgál. Igazgatóság.

Hirdessen a „Szilágysomlyó”-ban!

Laptulajdonos és felelős kiadó: Lázár Géza.

Tűzharcos

Rovat.

Országos Tűzharcos Szövetség Szilágysomlyói Főcsoportjának közleményei

Hadiévek beszámítása.

Felkérjük az alakulatok Vezetősegeit, ismertessék a nyugdíj, vagy nyugbér jogosultsággal rendelkező közszolgálati alkalmazott bajtársakkal a hadiévek megállapításának módozatait az alantiek szerint: A hatóságok csakis a Honvédelmi Minisztérium X. t. c. által kiállított hivatalos igazolásokat fogadják el. Az igazolás megszerzése végett kérelmet kell beadni a H. M.-hez és ahhoz csatolni kell olyan katonai okmányokat, amelyekből megállapítható a hadiszolgálat ideje. Tanulmányok nem megfelelőek.

A krasznai kir. járábíróság mint telekkönyvi hatóság.

1824—1944 tksz.

Árverési hirdetmény kivonat.

Drágos János hagyatéki ügyében a krasznai kir. járábíróság mint hagyatéki bíróságnak Pk. 721(3)—1943 sz. hagyatékadó végzése alapján az 18900—1941 I. M. sz. rendelet 3 §-a utalással a telekkönyvi hatóság az 1881 LX tc. 144, 146 és 147 §-ai értelmében az árverést a

magyarkeceli 40 sztkvben A 2 sorsz. s 1518 hrsz. alatt foglalt 1313 n. öl területű szántónak B. 12, 13 sorsz. szerint Drágos János nevén álló, Drágos János örökösre háramlott egészhez viszonyított 5/40 részére 450 P. kikiáltási árban;

a magyarkeceli 435 sztkvben A sorsz. s 1538 hrsz. alatt felvett 1068 n. öl területű szántónak B. 7 sorsz. szerint Drágos János nevén álló Drágos János örökösre háramlott egészhez viszonyított 1/5 részére 120 P. kikiáltási árban;

a magyarkeceli 435 sztkvben A 2 sorsz. s 1671 hrsz. alatt felvett 191 n. öl területű legelőnek B. 7 sorsz. szerint Drágos János nevén álló Drágos János örökösre háramlott egészhez viszonyított 1/5 részére 50 P. kikiáltási árban;

a magyarkeceli 435 sztkvben A 3 sorsz. s 1335 hrsz. alatt foglalt 812 n. öl területű szántónak B. 7 sorsz. szerint Drágos János nevén álló Drágos János örökösre háramlott egészhez viszonyított 1/5 részére 75 P. kikiáltási árban;

a magyarkeceli 435 sztkvben A 5 sorsz. s 1521 hrsz. alatt felvett 606 n. öl területű szántónak B. 7 sorsz. szerint Drágos János örökösre háramlott az egészhez viszonyított 1/5 részére 50 P kikiáltási árban;

a magyarkeceli 744 sztkvben A 1 sorsz. s 206 hrsz. alatt felvett ház, udvar, kerítél B. 6,10 sorsz. szerint Drágos János nevén álló Drágos János örökösre háramlott az egészhez viszonyított 5/40 illetőségére 1600 P. kikiáltási árban;

a magyarkeceli 740 sztkvben A 2 sorsz. s 1738 hrsz. alatt felvett 1311 n. öl területű legelőnek B. 6,10 sorsz. szerint Drágos János nevén álló Drágos János örökösre háramlott egészhez viszonyított 5/40 illetőségre 750 P. kikiáltási árban elrendelte.

Az árverés az 1104—1944 és 1718—1944 tksz. végzésekkel özv, Drágos Jánosné Juonas Rebeka jrúvára bekebelezett haszonélvezeti jogot nem érinti.

Az árverést 1944 évi július hó 31 napján d. e. 10 órakor Bogdánháza községhá-

zánál fogják megtartani.

Az árverésre kerülő ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adhatók el.

Bánatpénz a kikiáltási ár 10 %-a amelyet a magasabb ígért u. annyi %-ára kell kiegészíteni.

Kraszna, 1944 évi május hó 17 napján.

Asztalos
irodaigazgató.

FONTOS

Mindenkit érdekel, akinek pénzre van szüksége, hogy június 6-ára esik a magyar király jótékonycélú állami sorsjáték huzása, amikor kihúzásra kerül az

50.000.-\$

főnyeremény és több szép nyereményösszeg is

A sorsjegy kapható sorsjegyfőelárusítóknál és dohánytőzsdékban

Egész sorsjegy 4 P. fél 2 P.

Városi Mozgósínház

Június 3—4—5.

Szombat—vasárnap—hétfő.

Kirobbanó sikerű magyar vigjáték:

**Anyámasszony
katonája**

Június 6/ Csak 1 napig! Kedden.

Csak 16 éven felülieknek!

Dilemma

Mámoros éjszaka, szédült pillanat,
becstelen férfi.

Június 7—8. Szerda—csütörtök.

Zoro—Huru utolsó filmje!

Régi szép idők

Derű, móka, szerelem.

75—1943. vght. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Szentpétery Elemér szilágysomlyói ügyvéd által képviselt Nagy Sándor Szomlyó és Orosz Simon somlyógyörteleki lakosok javára 528 P. tőke és több követelés és járulékaik erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámításával a szilágysomlyói kir. járábíróság 1941 évi (139) 23 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1942. október 10-én lefoglalt 1800 P-re becsült ingóságokra a szilágysomlyói kir. járábíróság Pk. 3680—1943 sz. végzésével az árverés elrendeltétvén, annak az 1908. évi XLII. t. c. 20 §-a alapján a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltatók javára is az árverés megtartását elrendelem, de csak arra az esetre, ha kielégítési joguk ma is fennáll és ha ellenük ha lasztó hatályú igénykereset folyamatban nincs — végrehajtást szenvedő lakásán, és ipar telepén Szilágysomlyón leendő megtartására határidőül 1944. évi június 5 napjának d. u. óráját tűzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt egy piros tehenet és egy 17 1/2 ed. lőerős motort a legtöbbet ígérőnek, de legalább a becsár 1/4-részeért készpénz fizetés mellett el fogom adni még akkor is, ha a bejelentő fél a helyszínen nem jelenne meg, ha csak ellenkező kívánságot írásban nem nyújtani.

Szilágysomlyó, 1944. évi május hó 28-án.

Kiss Benedek
kir. bírósági végrehajtó

Nyomtatott a Szívós és Nagy könyvnyomdában, Szilágysomlyó.